

[Henry Christensen.]

Derfor må det naturligvis undre, at man i Statstidende den 23. november, altså 4 dage efter lovens gennemførelse, kunne læse en bekendtgørelse, ganske vist af 7. november, hvori man fra 1. januar 1968 forhøjer priserne på abonnement og annoncer meget betydeligt, med 20-33 pct., hvilket i øvrigt understreger en tendens gennem de senere år. Dér, hvor vi møder de absolut voldsomste prisstigninger — det fremgår også af pristalsberegningerne — er dér, hvor det offentlige sælger ydelser eller tjenesteydelser til borgerne.

Man må derfor på denne baggrund spørge: er det ikke klart, sådan som det fremgik af forhandlingerne, at loven om avancement også gælder for offentlige ydelser? Betyder det, der her er sket, at den højtærede justitsminister kan sætte sig ud over loven, sådan som den er praktiseret over for alle andre her i samfundet? Hvad er virkningen deraf? Hvilke overvejelser gør man sig i ministeriet, når man er stillet over for det, der foreligger her? Kan man her efter den 22. november, selv om man har besluttet det forinden, forhøje priserne f. eks. med virkning fra 1. januar på et grundlag, hvor efterfølgende faktorer ikke foreligger.

Fiskeriministeren (Risgaard Knudsen): Da handelsministeren i dag opholder sig i Helsingfors, skal jeg besvare det af hr. Henry Christensen stillede spørgsmål.

Jeg forstår, at hr. Henry Christensen ikke har læst Statstidende for den 17. november i år, og lad mig samtidig gøre opmærksom på, at jeg synes, det var en uheldig udtalelse, der blev fremsat om, at justitsministeren havde sat sig ud over lovens bestemmelser.

Lad mig dernæst gøre opmærksom på, at da lov om avancement også gælder for offentlige virksomheder, er der for mig ingen tvivl om, at en eventuel prisforhøjelse gældende fra 1. januar 1968 for abonnement på og kundegørelser i Statstidende falder

ind under lovens bestemmelser. Dette må gælde, uanset at justitsministeriet har truffet beslutning om prisforhøjelse ved en bekendtgørelse af 7. november, som er offentliggjort første gang i Statstidende den 17. november og senere er gentaget, idet avancementloven gælder ved ethvert salg af varer og tjenesteydelser, der finder sted efter lovens ikrafttræden den 21. november i år.

Ifølge lovens § 2 udøves tilsyn med avanceberegningen efter avancementloven af monopoltilsynet, og det tilkommer derfor tilsynet at tage stilling til, om den af justitsministeren adviserede forhøjelse er i overensstemmelse med avancementloven, eller om der måtte være anledning til at give dispensation efter lovens § 2, stk. 2. Handelsministeren har ingen beføjelser til at gribe ind i administrationen af avancementloven, og eventuelle klager over de af monopoltilsynet i medfør af loven truffede afgørelser må indbringes for det særlige monopolankenævns og om fornødent for domstolene.

Jeg kan endelig tilføje, at det er oplyst over for mig, at monopoltilsynet er opmærksom på sagen og har rettet henvendelse herom til justitsministeriet. Hr. Henry Christensen bør vel nok derfor afvente monopoltilsynets behandling og afgørelse i sagen.

Henry Christensen: Jeg takker ministeren for det klare svar. Jeg ved ikke, om ministeren derefter er i stand til at oplyse, hvorfor man så fortsætter fra justitsministeriets side, så vidt jeg har set igen, i begyndelsen af december måned med at ofre annoncer på bekendtgørelse af disse prisforhøjelser, når man ikke aner noget som helst om, hvorvidt de vil vise sig at være lovlige eller ej. Var det ikke rimeligt, finder ministeren ikke, det var rimeligt, at man ventede med det, til man var blevet gjort bekendt med, hvorvidt monopoltilsynet kan godkende så voldsomme prisforhøjelser, som der her er tale om?